

Bí ẩn của rừng xanh

Bí ẩn của rừng xanh

Ông Mặt Trời vừa ló dạng, dê trắng đã thức dậy rồi. Chả là hôm nay, dê trắng sẽ đến nhà sóc nâu chơi. Nhà sóc nâu ở tận trong rừng thông, sau một ngọn núi. Lần đầu được mẹ cho đi chơi xa nên dê trắng háo hức lắm.

Dê mẹ dẫn dê trắng:

- Con à, rừng xanh có nhiều điều thú vị. Bạn bè xung quanh ta cũng rất tuyệt vời. Con đi chơi, gặp điều vui và mới lạ thì về kể cho mẹ nhé!

Dê trắng khoanh tay chào mẹ rồi ra khỏi nhà. Cậu ta vừa nhẩy chân sáo trên đường vừa hát ca vui vẻ.

Bầu trời mùa thu xanh biếc. Gió thu thổi nhẹ nhẹ. Ơ kìa! Một! Hai! Ba!... Rồi rất nhiều lá vàng rụng lả tả lên vai dê trắng. Cậu ta ngẩng đầu nhìn lên.

À, thì ra là lá sồi rụng. Bác sồi già hôm nào còn khoác trên mình một chiếc áo xanh dày dặn. Sao giờ đây chỉ còn thừa thớt vài chiếc lá trên cành như thế kia? Dê trắng ngơ ngẩn nhìn xung quanh. Cây trầu, cây bạch quả, cây phong... cũng trơ trụi lá, giờ những cái cành khẳng khiu.

“Sao lạ thế nhỉ?” – Dê trắng ngỡ ngác – “Mới tuần trước, mình cùng các bạn còn chơi trốn tìm dưới những tán lá. Sốc nâu, gỗ kiến đã nấp vào đám lá xanh rậm rạp nên khỉ tìm mãi không ra. Lạ thật đấy!”

Dê trắng bèn đem thắc mắc của mình hỏi bác sồi già:

- Bác sồi ơi! Sao bác lại trút bỏ hết lá trên thân mình thế? Mùa đông sắp đến rồi. Không có lá cây che chở thì bác sẽ lạnh lắm.

Bác sồi ôn tồn đáp:

- Cảm ơn dê trắng tốt bụng. Bác trút bỏ lá đi để chuẩn bị đón mùa đông rét mướt đấy.

Dê trắng lại càng ngạc nhiên: “Sao trút hết lá đi lại để chuẩn bị đón mùa đông giá rét? Thật là khó hiểu!”

Nhìn về mặt ngơ ngác của dê trắng, bác sồi bật cười giãi giải:

- Thế này nhé, cơ thể ta gồm rễ, thân và lá. Rễ hút nước và chất dinh dưỡng trong lòng đất để nuôi cây. Thân làm trụ nâng đỡ cành lá và vận chuyển các chất từ rễ lên. Lá làm nhiệm vụ quang hợp, hô hấp nhưng lại làm thoát hơi nước. Cây càng nhiều lá, lá càng to thì càng cần nhiều nước. Mà mùa đông ít mưa nên đất đai khô cằn. Vì thế ta phải trút lá đi để cơ thể không bị thiếu nước.

Bác sồi già dừng lại, nhìn dê trắng đang chăm chú nghe, rồi nói tiếp:

- Khi mùa xuân ấm áp đến, ta lại đâm chồi, nảy lộc. Ta sẽ khoác tấm áo xanh đi qua mùa hè cho đến tận mùa thu. Vào thu, chiếc áo của ta sẽ chuyển dần từ màu xanh sang màu vàng. Rồi những chiếc lá vàng từ từ rụng xuống...

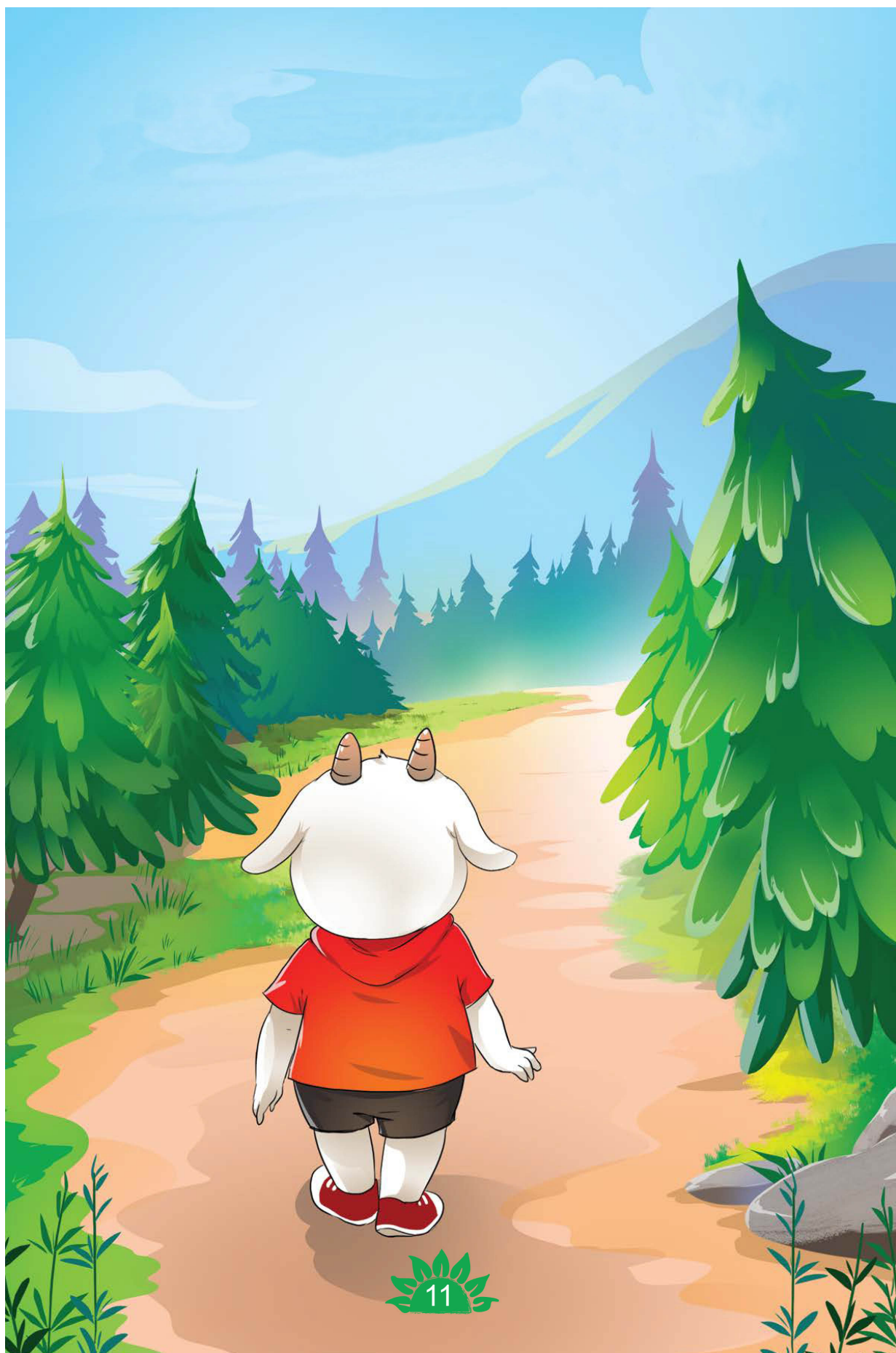

Bác sồi lại chỉ sang cây trầu, cây bạch quả bên cạnh rồi nói:
- Đó là họ hàng “cây thay lá” nhà ta đấy. Hằng năm, họ nhà ta sẽ thay lá một lần vào mùa thu.

“À, ra thế! Bây giờ thì mình hiểu rồi. Khi đất đai khô cằn, các cây sẽ trút lá để giữ cho cơ thể khỏe mạnh.” – Dê trắng nghĩ thầm.

– Cháu cảm ơn bác! – Dê trắng lễ phép cúi đầu chào bác sồi rồi tiếp tục đi. Nó thấy rất vui vì xung quanh có bao nhiêu điều mới và thú vị.

Dê trắng đi qua ngọn núi để đến nhà sóc nâu. Từ xa, dê trắng nhìn thấy rừng thông xanh ngút ngàn. Đến gần, thấy bác thông già vẫn khoác trên mình chiếc áo màu xanh thẫm, nó ngạc nhiên lắm.

“Trời ơi! Bác thông không biết thay lá. Thật là nguy hiểm. Khi mùa đông đến, bác thông sẽ chết khát mất thôi!” – Dê trắng khe khẽ kêu.

Rồi nó thuật lại lời bác sồi già cho bác thông nghe. Nhìn vẻ mặt lo lắng của dê, bác thông nở nụ cười đôn hậu. Bác xoa đầu nó, nói:

– Dê nhỏ à! Cháu đáng yêu lắm. Nhưng họ thông nhà ta không giống họ nhà sồi đâu.

Bút một cành lá đưa cho dê trắng, bác thông bảo:

- Cháu thử sờ xem! Cháu thấy lá của ta như thế nào?

Dê trắng ngấm kĩ chiếc lá, rồi nói:

- Thưa bác, lá này nhỏ hơn lá sồi, lá phong, lá trầu ọ! Nó giống như cây kim mà mẹ cháu khâu áo hằng ngày. Nó còn rất cứng nữa ọ!

Bác thông giảng giải:

- Đúng vậy. Lá của bác bé tí như cây kim. Bên ngoài lá lại có một lớp keo bảo vệ nên nước không thoát ra được. Cho nên, dù giá rét hay hạn hán, bác cũng không sợ. Bác luôn tích trữ đủ nước trong người.

- Vậy bác thông không bao giờ rụng lá, phải không ạ? - Dê trắng vẫn chưa hết tò mò.

- Có chứ! Đã là cây thì loài nào cũng phải thay lá. Nhưng họ nhà thông thì ba đến năm năm mới phải thay lá một lần, cháu ạ! - Bác thông trả lời.

Dê trắng nhìn ngắm bác thông thật kĩ rồi tiếp tục hỏi:

- Bác sồi rụng lá vào mùa thu. Còn bác thông rụng lá vào mùa nào ạ? Vì lúc nào cháu cũng thấy bác khoác áo xanh.

Bác thông nhìn dê nhỏ đầy trù mển rồi giảng giải:

- Dê con ơi, họ nhà thông không rụng lá vào mùa thu. Và cũng không rụng lá đồng loạt như các loài cây khác. Khi lá thông già rụng xuống thì ngay lập tức có lá non nảy ra. Vì vậy, chúng ta luôn xanh tốt quanh năm. Cháu đã hiểu vì sao họ nhà thông không bao giờ khẳng khiu, trụi lá chưa?

“À! Thì ra là như thế.” – Dê trắng vô cùng thích thú vì đã khám phá ra nhiều điều thú vị.

– Dạ, thật là tuyệt vời! Cháu cảm ơn bác ạ!

Dê trắng vui vẻ chào bác thông rồi đi tiếp. Vừa đi dê vừa nghĩ, nhất định nó sẽ kể cho sóc nâu nghe những chuyện này. Và tối, khi về nhà, dê cũng sẽ kể cho mẹ nghe nữa. Chắc mọi người sẽ thích lắm.

Nhà sóc nâu kia rồi! Đó là căn nhà gỗ xinh xắn ở trên cây thông to nhất khu rừng. Sóc nâu đang ngồi trên cành cao ngóng đợi dê trắng. Vừa nhìn thấy bóng bạn, sóc nâu nhảy tót xuống đất.

Hai bạn vui mừng ôm chầm lấy nhau rồi dắt tay nhau đi chơi trong rừng. Dê trắng kể cho sóc nâu nghe câu chuyện của bác sồi già và bác thông. Sóc nâu say sưa nghe như nuốt lấy từng lời.

Và còn biết bao điều bí ẩn khác đang chờ dê trắng khám phá. Nhất định nó sẽ tìm hiểu bằng hết. Rồi nó sẽ kể cho mẹ và các bạn cùng nghe những bí ẩn của rừng xanh.

Some rights reserved. This book is CC-BY-4.0 licensed. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>